

ali nije duboka. Heidegger daje prednost pjesnicima nad filozofima. Ima pravo ako pjesnici jasnu filozofsku misao obuku u boje i osjećaje, da postane pravo ljudska.

Martin Heidegger, najutjecajni filozof naših dana, neobično nam je dragocjen jer je proanalizirao, doveo do svijesti i poetizirao one faktore koji grade u svakom čovjeku — pa i u ateistu — savjest, svijest i osjećaj poštovanja pred nečim višim, općim i obvezatnim. Poezijom Bitka doživljenog u lijepoj Alemaniji možda će Heidegger ostati nezaboravljen u čovječanstvu.

ISTINA

Alma Fides

Istina je da se rađaš iz straha, makar govorili zlobno, makar podmetali slabost. Tjeskoba je moj prostor, pijedestal koji Ti nudim. Nemoć je podnožje. Bez njih ne bih Te zvao, ne bih Te priznao. Ne bih se možda ni sjetio da postojiš, da postoji barem mogućnost, pretpostavka da j e s i.

Opet isti hod. Isto grčenje prstiju u nemoć mesa, u napon kosti, u želji da iskupiteljski prsne. U zvijezde? Makar samo zrak. Da se obnovi. Da ga raskuži, pročisti, prozre. Da se napokon diše.

Ako me ostaviš meni samom, hulit ću. Proklinjat ću — i opet ću moliti. Urlat ću, da me čuješ. Jer me boli. Jer mi je tijesno. Jer se bojim.

Stvorio si me, Bože. Gospodine. Oče. Još sam dijete i imam svoju priču. U odnosu prema Tebi i ne može biti drukčije. Ti me voliš. Obavezao si se. Nezreo sam. Nedorastao. Nerazuman. Mogu izmišljati igre. Razbijati igračku. Ti si dao sirovinu. Mogu griješiti. Previdjeti. Upadati u propuste. U sramne ustupke. Oskvrnjivati. Moja krivnja nije s a m o m o j a.

Izazvali su me, Gospodine. Razjarili do nastupa u areni. Precijenili su me. Unakazili su moje snage. Previdjeli su da sam malen. Da posrćem u hod, da još maštam boje, da plačem kad me boli.

Iz dubine Te izvlačim. Iz noći. To je moja zrelost. Moja bolest. Htio bih srušiti sve ograde ovisnosti. Htio bih... Ne znam što bih htio. Jezivo mi je hladno — od smrti.

U sebi predvodim svoj pogreb. Kunem i molim. Odogodi ukop. Gadi mi se. Ne podnosim pompu. Mrzim ravnodušnost. Znatiželja me povrijeđuje. Neka me ostavi sve. Ne reci da si Ti grobar.

Ne mirim se, vidiš. Hoću Radost, a ne umijem je iz Križa izvući. Opsje-
njuje. Ne nameće Tvoje obrise. Ne vidim u njegovoj sjeni. Gospodine,
Ti vidiš da ne rastem, da su mi ruke krhke — čak za molitvu. Prsti ne
oponašaju pandže. Od oblakâ pravim pjesmu. U nju bih utkao zvijezde.
Zamišljam da i Križ svijetli.

Ekskomunicirali su priču. Ne vjeruju u Uskrsnuće. U čaroliju Preobra-
ženja iz ljubavi. Rugaju se bezazlenosti. Stide se suze. Mučno je odgo-
netavati im riječi. Silom im navlačiti mudrost. Bez tijela zbilje. Žongli-
raju Evanđeljem. Iz prezira ili neznanja, svejedno. Ishod je isti. Omalo-
važavaju, jer su slabi. A mene Tvoj zov, Gospodine, muči . . . I nad kćeri
Jairovom. I nad Lazarom u grobnici. Svugdje si auktoritativan. Ne može
Te se mjeriti u milosrđu.

Njihove gozbe, njihovi pirovi odudaraju od Kane. Oni se u pijanstvu raz-
meću. Promukoše od dokazivanjâ koja ne razumije srce.

Ne mogu nijekati da sam Te našao. Naši susreti bili su bolni i topli. Pri-
sjećao si se očinstva. Učiteljski si se priklanjao. Navraćao si i kao umjet-
nik svome djelu. Nisi se nadugo zaustavljao. Izmicao si mi. Ne mogoh Te
zadržati. Možda nisam shvatio lozinku, koja bi me zauvijek pripustila u
Tvoje srce.

Spava mi se. Od umora. Dopusti da odahnem. Da se odmorim. Sanjao
bih isposnika, proroka, pjesnika koji na tvome glazbalu moli. Uživao bih
u ulozi mučenika bez boli, buntovnika bez poraza. Obraćao bih — uzvi-
šen iznad Tvoga križa i Ti bi mi sunce spuštao za aureolu.

Kako je jeftino biti pjesnik. Ne zamjeri. Ti si me stvorio.

Gospode, izađi. Ne izazivljem Te na dvoboj. Kleknut ću. Prisilit ću sebe
da ne gledam. Ti ćeš razoružati moje oči. Vid ionako boli. Ne umije oda-
brati sliku. Noć ga progoni.

Učini da ponovno rastem. Da se ponovno rodim. Sjećanje je balast. Dobro
je zaboraviti, Oče. Moji prinosi, priznam, nisu bili molitveni. S v o j i h se
obećanja sjeti.

Znam da sam lešina. Ništa više. Uskrisujem se od trenutka do trenutka
— i ne uspijevam otkloniti Apokalipsu. Ja nisam Anđeo, Bože. Shvati da
to ne znači: priznavatelj n e b i t i.

Priznat ću Te. Samo mi se objavi. U dimenzijama milosnoga dara zadr-
žat ću Te. Od mene ne možeš više tražiti. Od krvi i kosti.

Zaigraj na glazbalu duše.